

במ"ד יומ א' דברים ערך מנוח אב השע"ז.
חיות שנתרפהם ברכבים מבטב מאת הרב משה בראנסראפער שליט"א אל הרב אברהם בער ליטמאנוויש שלייט"א.

אין אני מפלל בהלה כי אם במציאות הדברים: לבן הנני מפרנס את מה שידוע לי, וחלשו נטהtar שנתפרנס בקבון 'קול יהודיה' קובץ ו') וכדי להסיר טענות שימושיים לנו, כגון: "מסתמא גם אז הי עפ"י הוראת חכם", או "שלא להוציא לעז על אבותינו שאכלו עוף טמא חיו". הנני מעיר עוד נקודה חשובה מאד כלהלן: שעד לפני חמישים שנה היה אפשר לראות את העופות בחצריהם ליד הבית, והגידול הי באופן פשוט שפעם לפחות אחדים מהם, וחלק מהבצים לקחו לאכילה, ועל חלק מהבצים הושיבו תרגولات להמשיך מהם דורות, וכך שעדין אפשר לראות זאת בכמה ערים (ממ"ש ואין להחליף בכפרים) במזרחה ייראה שcumut בכל ציר ישות כמה מיini עופות), ר' משה אין זכר שבתאי אונגרין בירושלים נידלו בחצרות תרגולים) וכולם ראו התנוגותם וצורותם וכל אחד הי בקי לבחין בין סוגיה העופות, וידעו איזה מהם אינם נאכלים, או כן נאכלים, וגם הרביים והחכמים ראו אותן וחכרו בהם חיטיב, לא כן כהיום, הרי גידול העופות גם שאר הבעלי חיים לאכילה הם גידול נפרד מהבעל חיים לרבייה, והעופות שמטילים הביצים להמשיך מהם גידול האמהות (העופות) ראויים לאכילה רק ע"י הדחק, והעופות שמטילים הביצים להמשיך מהם גידול נפרד אחר, וכל אלה מרווחים מעיני מי שאינו עוסק בהז, ובפרט הטענאנלאגיא של הרכתת התערובת ממני העופות הם ממש בגדר סוד מסחרי, אבל זה שהם מערבים מני עופות שונים כן ידוע, וגם מתפרנס על ידם, וגם מי שעוסק בגידול בעיצים אין יודע מה שנעשה בתמי גידול העופות, (וכן מגדל תעופות לאכילה אין יודע מה נעשה אצל מגדי הטעופות להמשיך מהם דורות), כי אם ידיעה קלושה, ובודאי שאין תלמיד חכם שידע בברור מה נעשה שם, ואיזה עופות מותר להרכיב זה עם זה, ואיזה אסור? ומה היא צורותם של העופות שמהם מרכיבים את מה שאינו ראוי בשוק, האם הם משונים מן העופות עם מסורת? או כל ספק אחר מתדים לעופות עם מסורת? או מתדים לטמאים? האם הם דורסים? או אינם דורסים? או כל דבר אחר שמדובר מלחמת הטענאנלאגיא החדשה, ולפניהם שורות שנים בערך בשנות תשכ"ד או קצר יותר מוקדם, שתחילה לעשות את הרוכבות האלו שיש בהם מושום שאלות כשרות, הי' תחילתם, בתמי גידול של נקרים בחויל' ללא כל זיקה והתייחסות לשאלות ההלכה, והן בעין האיסור של הרכתת מן בשינוי מינו, והן בשאלת מה דינם של בני הכלאים), ומשם הווערו לאר"י, (הן העופות המרכיבים בעצם, כדי גדול אותם כאן, והן השיטות להרכבה), מבלי שמאן דהוא ירגע במרכבות ושאלת החומרות שנטערו מזה, וכל שכן שלא על פי הוראת תלמיד חכם או פוסק.

בכמה שורית (בנין ש"ת חתם ספר הלק' ב' (יז"ד פ"מ ע"ז, ש"ת מנתת יצחק הלק' ה' ס"ט ל'א, וכן בדברי תשובה ס"ט פ"ב מובאים במה פסוקים בו) נזכר אם יש תערובות של זכר ממין טמא או ממין שאין עליו מסורת מה דינו, המזכיר בתשובות אלו, שהאמ' וראי תורה, אבל בעופות אלו שאין עליהם אין כל ידיעה שהאמ' תורה כדילע, ואדרבא הדבר ברור שגם האם היא מן העופות שאינם נאכלים,

ובתשוכות ابن ישראל (לר' י. פישער וצ"ל) חלק ה' סימן נ"ה פוסק ו"ל, אלא אף דקי"ל דזה וזה גורם מודה, ט"ט לכתילה אסורה וכו' ואם בן בוראי צריך להזהר ולעמד בהשגה חמורה שלא להביא לשחיטה רק עופות שלא נולדו מטעורבת דמיינימ', והוא מטלא יפסיקו כל הרובים האלו מה שטעורבים עופות טמאים עם מהדורים, אשר שידאו שאין הולך גמיסה. ובכל זה כתבענו לפי מה שאמרו השואלים שהזכר הוא העוף הפטמא,อลם אחרים מוענים שהנקבה היא העוף הפטמא, אם בן בוראי כל הנולדים הם עופות טמאים, וכו'/ עיין שם. ובענין שלא לשחוט את בני הכלאים רוח נם ש"ת שבת הלוי חלק י' סימן ק"ג וזה לשונו: על בן עלנו להתעורר ולעמד בהשגה חמורה שלא להביא לשחיטה עופות רק מטCKER שהוא ברוך מחשש חרוכות מיניהם, והאפרוחים נדלים רק טמין שהטמורה ברורה בלי פקטוק בין מצד הובר ובין מצד הנקבה, - והשי"ת יצילנו מטבושים ופנעה ח"ז בקהות ישראל. ע"ל

הנה עתיק להלן כמה ידיעות על תרגולי הפטם שביהם מפטמים אותנו, מן הגלוים די לנו לאstor, וכל שכן מה שנשאר בסוד, והשופט בצדק ישפוט האם הם נאכלים במסורת?

אדרבא יענה נא הרב משה בראנסראפער שליט"א האם עוף הקוצין' האAMIL' האינגליש נוים' זה מלאי' שהם מאבות ואמהות תרגולי הפטם, צורותם בצורת תרגולים כשרים? מלבד מה שהם משונים בטבעם שהם בעלי מלחה (ואולי הם הדורים לשיטות התוס') ועיקר מזונם מן החיה.

לעומתם תרגולי היבראקל' שהובאו מדינית בעלגיא, שהי שם ישוב יהודי מזם מקדים וגם אביה אביו של ר' משה גור שם לפניו המלחמה הנוראה ומסתמא גם הוא אכל מתרגולים אלו, והדבר נתקר היטיב זה כמה שנים (מאז שנות תש"ס) ונמצא שאין בהם שום חשש תערובת.

קצת הסברים על העופות הנ"ל באילן היוחסין של תרגנולי זמנים: "מלאי": יש קוראים לו "מאלאווי": עוף המיעוד ללחימה (תרגנול קרם) שמקורו מחלוקת תבל "אסיא". בעל תכונות יהודיות: רגליים ארוכות, גולגולת רחבה, צואר ארוך, צורה מיוחדת של הגוף, מקור קצר, כמעט אין כרבולת, ואין דלוזליبشر מתחת לראש,

--חוקר הטבע טמעניק (מלפני בטהוחטישש שנח) hei משוכנע שהעוף ה"מלאי" לא מתייחס לאותם המקורות של שאר מיני עופות הבית, ויש הוכחה לטענה זו בכך שיש להם מערכת יעיכול המיעודת לעכל מאכל מן החי (דהיינו שאין להם "זפק" או שחופק קצת מאד ונ滅ען שאיננו) בנויגוד למערכת המיעודת לעיכול זרעים כבשאר העופות מנשפחת התרגנוליים--

"אסיל": עוף המיעוד ללחימה (תרגנול קרם) שמקורו "הודו" דומה ל"תרגנול המלאי", (מקור הידיעה -- בטאון החברה של העוף הבר האסיטאי שנת תשס"ג)

"אנגלאי ישן" (למעלה בשם אולד אינלייש נייט): עוף המיעוד ללחימה (תרגנול קרם) מאנגליה, בעל כרבولات קטנה יחסית.

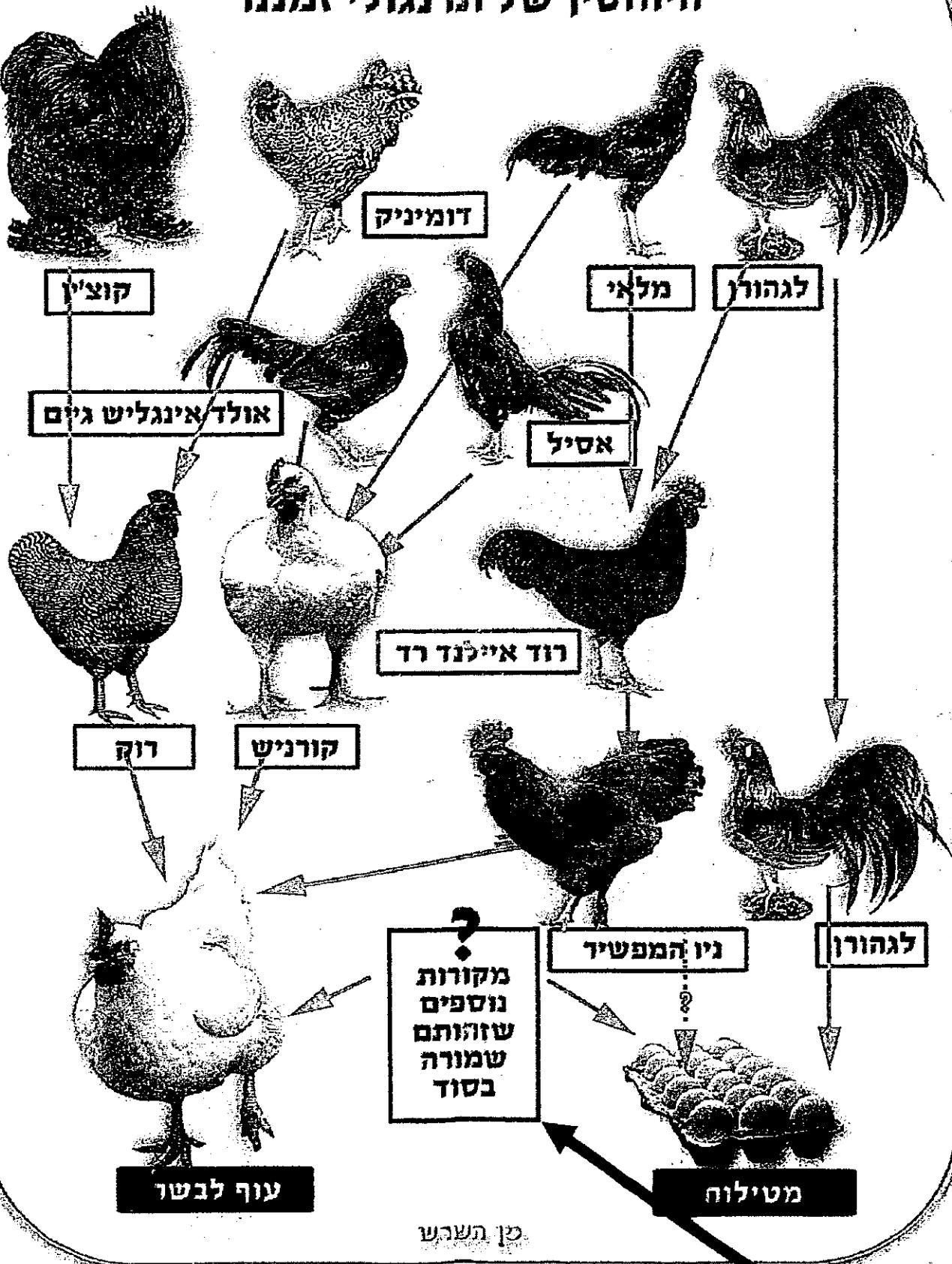
נוי המפшир: (مفتوח מזו) ירוד אילנד רד' מקורו באלה"ב ממכלוא הזנים (תוצאה מתערובת הזנים) מלאי' לגהורן' ועוד זנים מסאסיה (יין א'קווצ'ין ויז'ווא')

מקורות: מאמראים מהאוניוורטיטה של אילינוי, ומהאוניוורטיטה של אוקלהומה, וספריו הסנדרטים הרשמיים של ארה"ב ואנגליה

הנני חותם בצער על שהוכרחתי לצתת ב글וי

לה庵 ב'אַפְּלָך

היחסין של תרגולי זמננו

העתק מקונטרס ימן השורי שנות תשס"ו

שים לב למה שכחוב באזן!!!